

POSTANOWIENIE

7 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Łochowski

na posiedzeniu niejawnym 7 czerwca 2023 r. w Warszawie,
w sprawie z powództwa M. S.
przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej Ministerstwa
[...] w Ł. i Skarbowi Państwa - Wojewodzie Ł.
o zadośćuczynienie,
na skutek skargi kasacyjnej M. S.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z 11 lipca 2022 r., I ACa 148/22,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego;**
- 3. przyznaje adwokatowi M. B. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Łodzi 5400 złotych, w tym podatek VAT, kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Powód M. S. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 11 lipca 2022 r., zaskarżając ten wyrok w zakresie oddalenia apelacji, wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania skarżący powołał się na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne: Czy w toku postępowania o zadośćuczynienie za hipotetyczne zakażenie istnieje konieczność ustalenia podmiotu, w którym doszło do zarażenia czy też w sytuacji, gdy zakażenie mogło mieć miejsce w kilku nieustalonych podmiotach, za których działania i zaniechania ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa – ustalenie konkretnej placówki odpowiedzialnej za zakażenie pozostaje irrelewantne, z uwagi na finalne ponoszenie odpowiedzialności przez Skarb Państwa?

W odpowiedziach na skargę pozwani wnosili o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, względnie o jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Zagadnienie prawne powinno, przede wszystkim, być sformułowane w oparciu o okoliczności mieszczące się w stanie faktycznym sprawy wynikającym z dokonanych przez sąd ustaleń (postanowienie SN z 7 czerwca 2001 r., III CZP 33/01), a jednocześnie być przedstawione w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, aby umożliwić Sądowi Najwyższemu udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumpcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (postanowienia SN: z 15 października 2002 r., III CZP 66/02; z 22 października 2002 r., III CZP 64/02; z 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania zostało skonstruowane wadliwie. Skarżący nie przedstawił pogłębionego wywodu odnoszącego się do poruszonego zagadnienia prawnego. Nie powiązał sformułowanego zagadnienia z określonym przepisem lub przepisami. Nie wskazał na istniejące rozbieżności w doktrynie lub orzecznictwie, nie przytoczył poglądów orzecznictwa, nie przedstawił możliwych odmiennych interpretacji prawnych, ani racji juredycznych stojących za każdą z nich. Nie wykazał również, dlaczego dotychczasowy dorobek orzecznictwa Sądu Najwyższego i teorii prawa jest

niewystarczający do ich rozstrzygnięcia. Skarżący nie zaproponował też preferowanego wariantu interpretacyjnego i jego uzasadnienia.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania i zgodnie z art. 102 k.p.c., mając na względzie sytuację osobistą i majątkową skarżącego, nie obciążył go kosztami postępowania kasacyjnego.

Ponadto Sąd Najwyższy na podstawie § 16 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 8 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, a także § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie – mając na uwadze wyroki Trybunału Konstytucyjnego z 23 kwietnia 2020 r., SK 66/19, z 20 grudnia 2022 r., SK 78/21, i z 20 kwietnia 2023 r., SK 53/22 – przyznał adwokatowi M. B. 5400 zł, w tym podatek VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi w postępowaniu kasacyjnym.